

Sledujete reláciu  
Medzi Majstrom a žiakmi  
„Hospodin je môj pastier“  
Prednáška Najvyššej  
Majsterky Ching Hai  
Medzinárodné stretnutie –  
24. decembra 2008  
Poznáte Bibliu?  
Koľkí z vás ste kresťania?  
Zdvihnite ruku.  
Táto časť je v Biblii  
veľmi slávna.  
Keď som bola v chráme  
v New Yorku, bol tam muž,  
mladý muž, ktorému  
práve umierala mama  
a on bol budhista.  
Jeho mama bola kresťanka,  
možno katolíčka,  
možno evanjelička.  
On na mňa v chráme zavolať  
– bývala som v chráme  
v New Yorku –  
zavolať na mňa a povedal:  
„Moja mama umiera  
a je kresťanka,  
neviem, čo mám urobiť,  
nepoznám kresťanské  
zvyklosti.  
Nemôžem jej recitovať  
budhistickú sútru,  
pretože ma nebude počúvať.“  
Povedala som mu:  
„Fajn, máš doma Bibliu?“  
Odpovedal: „Áno,  
moja mama má.“  
Povedala som mu: „Dobre,  
otvoru ju a pozri sa do  
obsahu. Nájdeš tam  
Dávidove žalmy.“  
V tom čase som si  
dokonca pamätala číslo.  
Povedala som mu – žalm 23,  
Boží Pastier.  
Spýtal sa: „Čo sa tam píše?  
Pre prípad, keby som  
nenašiel to správne  
a nevedel by som, či čítam  
správnu kapitolu alebo nie.“  
Povedala som: „Dobre,

je to takto:  
Hospodin je môj pastier,  
nebudem mať nedostatku.“  
On to počul a povedal:  
„Ach, to je krásne!“  
Povedala som: „Samozrejme!  
Je to krásne!  
Je to z Bibliie,  
mal by si to poznať.“  
On povedal: „Dobre,  
teraz už viem,  
prečítam to mame“,  
pretože v tom čase  
nemohol nájsť kňaza.  
Kňazi sú stále zaneprázdnení,  
buď majú omšu  
alebo musia ísť na pohreb  
alebo na svadbu.  
Proste sa prihodilo,  
že jeho matka zomierala  
a on jej niečo musel prečítať,  
no bál sa, že umrie skôr,  
než príde kňaz.  
Povedala som mu:  
„Nerob si starosti,  
duša bude počúvať.  
Duša bude vedieť;  
aj keď tvoja matka  
opustí telo,  
jej duša bude počúvať,  
tak si nerob starosti.  
Povedal, ale aj tak chcel  
niečo prečítať. Povedala som:  
„To je veľmi dobrý nápad,  
veľmi dobrá myšlienka.  
Prečítaj to predtým, než  
umrie. Je to lepšie než potom,  
ako odíde.“  
Pretože jeho mama mala  
v tom čase veľké bolesti.  
Umierala s bolesťami,  
pretože bola chorá,  
mala rakovinu.  
Väčšina ľudí v čase smrti  
tiež veľmi zápasí.  
Veľmi zápasia,  
pretože ak ešte nedostali  
žiadnu definitívnu odpoveď,  
kam pôjdu,  
skôr než opustili túto planétu,

potom veľmi zápasia,  
veľmi trpia.  
Obávajú sa, kam pôjdu.  
Nechcú opustiť túto planétu,  
nechcú opustiť telo,  
boli naň tak dlho navyknutí.  
Takže tento zápas to robí  
ešte bolestnejším,  
veľmi, veľmi bolestným.  
Preto keď mnohí ľudia umrú,  
vidíte, že majú  
zničujúci výraz,  
výraz utrpenia  
kvôli tomu zápasu.  
Nedokážu odísť.  
Ak ste ale veriaci  
a máte veľkú vieru  
v nejaké náboženstvo,  
ak je to dobré náboženstvo,  
ktoré učí nenásiliu,  
učí vás byť  
čestným človekom  
a veriť v Boha  
a vy skutočne žijete životom  
poctivosti a mieru,  
ste dobrým blížnym,  
dobrým človekom,  
potom odídete v mieri.  
Vy nebojujete  
a keď zomriete,  
príde a zoberie vás anjel,  
nie temnota  
ani anjel smrti  
či nejaká zle vyzerajúca  
entita, ktorá vás vystraší  
a to spôsobí,  
že zápasíte ešte viac,  
lipnete na živote,  
pretože ste vystrašení z toho,  
kam idete.  
Takže som tomu synovi  
povedala, aby prečítal matke  
„Hospodin je môj pastier,  
nebudem mať nedostatku“  
a on sa okamžite  
cítil pokojne.  
Povedal: „Ach, to je krásne,  
pretože som skutočne trpel  
a nevedel som, čo mám  
pre moju matku urobiť.“

Bol to budhista  
a patril k chrámu,  
v ktorom som v tom čase  
bývala, bol žiakom  
opáta toho chrámu,  
v ktorom som bývala.  
A tak som povedala:  
„Ale je to to isté,  
či budhista alebo kresťan.  
Biblia alebo  
budhistické písmo  
iba učia ľudí  
robiť dobré veci,  
takže to prečítaj matke,  
čítaj to s láskou a vierou,  
že sa o ňu Boh postará  
a uľahčí jej strachu.“  
Odpovedal,  
že jej to okamžite prečíta.  
Povedala som: „Dobre teda,  
choď teraz čítať.“  
Preto vám to teraz  
chcem prečítať.  
Už k niekomu z vás  
prišiel anjel alebo nie?  
Alebo vám niečo povedal  
vnútorný Majster?  
Tri dni? Dva dni?  
Týždeň? Dnes?  
Dva roky.  
Dva roky?  
Povedal vám dva roky?  
Myslím, že vy ste niečo  
také povedala.  
Nie, nie.  
Myslela som to tak,  
že ak umrie planéta.  
Ak sa nič neurobí  
v súlade s dobrotivým  
zákonom Neba, potom ak  
pôjdeme opačným smerom  
než je dobrotivý zákon,  
potom ideme opačným  
smerom, o to ide.  
V každom prípade, dva roky,  
štyri roky, pre nás na tom  
až tak nezáleží.  
Budeme robiť, čo môžeme,  
až do poslednej minúty.  
Informujete ľudí,

meditujete,  
tak ako to robíme tu  
a robíme, čo môžeme.  
Nezáleží na tom,  
skutočne na tom nezáleží.  
V každom prípade  
nezachraňujeme planétu  
kvôli sebe, no aj tak to  
robíme. Ak môžeme,  
budeme to robiť.  
A možno to ešte dokážeme.  
Teraz sa s vami chcem  
podeliť o túto krásnu  
modlitbu. Je to jeden  
z Dávidových žalmov.  
On dal mnohé  
dobré modlitby a piesne,  
veľmi pekné.  
Inšpirujú ľudí,  
keď si to prečítajú,  
aby mali viac viery v Boha  
namiesto svojho ega.  
„Hospodin je môj pastier,  
nebudem mať nedostatku.  
Na pastvách zelených  
ma pasie  
a k vodám osviežujúcim  
ma privádza.  
Dušu mi občerstvuje,  
po spravodlivých cestách  
vodí ma pre svoje meno.  
Keby som kráčať  
hoci temným údolím,  
nebojím sa zlého,  
lebo Ty si so mnou.  
Tvoj prút a Tvoja palica  
ma potešujú.“  
Palica, nie personál.  
„Staff“ znamená palica.  
„Stôl mi prestieraš  
pred mojimi protivníkmi,  
hlavu mi pomazávaš olejom,  
je preplnený kalich môj.  
Len dobrota a milosť  
bude ma sprevádzať  
po všetky dni môjho života  
a bývať budem  
v dome Hospodinovom  
dlhé časy.“  
(Áno.) To je ono.

To je len jeden z nich.  
Chcete počuť nejaké ďalšie?  
(Áno.)  
„Hospodin je mojím svetlom  
a mojou spásou;  
koho sa mám báť?  
Hospodin je pevnosťou  
môjho života;  
koho sa mám ľakať?  
Keď sa zlostníci približujú ku  
mne, aby mi zožierali telo,  
utláčatelia a nepriatelia moji  
potknú sa a padnú.  
Keby sa rozložil  
proti mne tábor,  
moje srdce sa nebojí;  
a keby sa aj vojna strhla  
proti mne, aj vtedy dúfam.  
Jedno som prosil  
od Hospodina,  
to žiadať budem:  
môcť bývať v dome  
Hospodinovom  
po všetky dni svojho života,  
vidieť láskavosť  
Hospodinovu  
a kochať sa v Jeho chráme.  
Lebo ma skryje  
vo svojom stane  
v deň pohromy,  
schová ma v skrýši  
svojho stánku,  
vyvýši ma na skalú.  
A teraz sa mi hlava povýši  
nad mojich nepriateľov  
vôkol mňa;  
a ja obetovať budem  
v Jeho stane obeť  
s plesaním,  
spievať a hrať  
budem Hospodinovi.  
Čuj, Hospodine,  
môj hlas, keď volám,  
zmiluj sa nado mnou  
a vyslyš ma!  
Tebe pripomína moje srdce:  
Hľadajte moju tvár!  
Tvoju tvár hľadám,  
Hospodin.  
Neskrývaj svoju tvár

predo mnou,  
neodmietaj s hnevom  
svojho služobníka!  
Ty si mi býval pomocou,  
nezavrhni a neopust' ma,  
ó Bože mojej spásy!  
Keby ma aj otec môj  
a matka moja opustili,  
Hospodin sa ma ujme.  
Vyuč ma, Hospodin,  
svojej ceste a ved' ma  
rovným chodníkom  
pre mojich nepriateľov.  
Nevydávaj ma pažravosti  
mojich protivníkov,  
lebo povstali proti mne  
falošní svedkovia a  
násilníctvom sršia.  
Predsa však verím, že uzriem  
dobrotivosť Hospodinovu  
v krajine živých.  
Očakávaj na Hospodina!  
Pevný buď! Nech je  
zmužilé tvoje srdce  
a očakávaj Hospodina!“  
Je toho oveľa viac.  
Máte k tomu nejaké otázky?  
Zmienili ste  
„Hospodin je môj pastier“.  
Podľa tej vety  
niekto zomiera,  
Hospodin je môj pastier?  
Áno, pastier. Áno.  
Pred zasvätením  
som sa nestarala o  
tie verše, pretože som  
praktikovala  
v budhistickom chráme.  
Nestarala som sa,  
pretože som bola budhistka,  
pred zasvätením.  
Áno.  
Keď som vás počula  
čítať tieto verše,  
cítila som Božiu lásku  
v týchto slovách.  
Cítila som Božiu lásku  
z tejto vety.  
Áno.  
Boh sem prišiel

na Vianoce.  
Veľmi sa mi páči ten verš.  
Cítim, že je to špeciálne.  
Cíti sa dnes veľmi, veľmi  
špeciálne, pretože  
dnes sú Vianoce,  
takže tá veta sa jej  
veľmi páči.  
Áno, to som rada.